

Nr 166.

Af herrar **Byström** och **Berg** i Göteborg, om ändrad lydelse af 7 § 1 mom. i förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905 m. m.

Uti 7 § af kungl. förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl meddelas bestämmelser rörande förvärfvande af tillstånd att utskänka vin och öl. Motsvarande bestämmelser i fråga om tillstånd att till afhämtning försälja vin och öl återfinnes uti förordningens §§ 13 och 17. De hufvudsakligaste olikheter emellan stadgandena om rätt till utskänkning och om rätt till försäljning till afhämtning äro, att rätt till utskänkning meddelas på bestämd tid, tre år, då däremot rätt till försäljning till afhämtning bör beviljas att gälla tills vidare och så länge Konungens befallningshafvande ej finner skäl återkalla densamma.

Något verkligt skäl för att bibehålla en sådan åtskillnad i fråga om den tid, för hvilken tillståndet beviljas, synes icke förefinnas. Det torde både för allmänheten och för den myndighet, som skall bevilja rättigheten, vara lämpligast, att frågan om tillståndet, såväl då det gäller utskänkning som försäljning till afhämtning, pröfvas hvart tredje år.

En annan olikhet i fråga om förvärfvande af rätt till utskänkning eller försäljning till afhämtning af öl och vin är, att i fråga om utskänkning Konungens befallningshafvande ej äger bevilja ansökan om tillstånd till utskänkning, om denna ansökan blifvit afstyrkt i Stockholm af stadsfullmäktige och å annan ort af båda de kommunala myndigheter, som i ärendet hörts. Något verkligt skäl till att Konungens befallningshafvande skall äga rätt att emot de kommunala myndigheternas afstyrkande meddela tillstånd till försäljning till afhämtning af vin och öl torde icke kunna anföras. I allmänhet måste man väl förutsetta, att de kommunala myndigheterna äro bättre än Konungens befall-

ningsshafvande i stånd att bedöma, huruvida en sökt rätt att till afhämtning försälja vin och öl med hänsyn till stadens eller ortens behof bör beviljas.

Då vi därför nu föreslå, att förvärfvandet af rätten till försäljning till afhämtning af vin och öl måtte likställas med förvärfvande af tillstånd till utskänkning af sådana drycker, är dock nödvändigt, att i fråga om de redan beviljade rättigheterna att tills vidare till afhämtning få försälja vin, öl, visst slags vin eller visst slag af öl, stadgande uti lagen införes därom, att dessa rättigheter upphöra vid viss lämplig tidpunkt, på det alla sådana rättigheter måtte blifva beviljade på viss tid i stället för tills vidare.

På grund af hvad sålunda anförts, få vi härmed föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta dels sådan ändring uti ofvannämnda kungl. förordning, att § 7 mom. 1 erhåller följande ändrade lydelse:

»Tillstånd att utskänka vin eller öl eller att till afhämtning försälja vin eller öl meddelas af Konungens befallningsshafvande. Sådant tillstånd må, där ej nedan annorlunda stadgas, meddelas för ett eller flera, dock högst tre kalenderår.»

dels ett så lydande öfvergångsstadgande:

»Denna lag träder i kraft den 1 januari 1911; dock skall person, som erhållit tillstånd att tills vidare till afhämtning försälja vin, öl, visst slag af vin eller visst slag af öl, njuta denna rätt till godo intill utgången af år 1911.»

och dels att § 13 uti sagda kungl. förordning i följd häraf upphäfves.

Stockholm den 27 januari 1910.

J. Byström.

Oskar Berg.